

Hjælp til en mindre Del af de mange nødlidende Enker, der sidde tilbage med ukonfirmerede Børn. Saa vidt mig bekendt faar denne Forening saavel som den førstnævnte og endnu en tredie et Tilskud af Staten, men tilsammen ere de Beløb, Staten yder til de private Institutioner, der have til Formaal at hjælpe Enker med ukonfirmerede Børn, 8 à 10,000 Kr. Det siger sig selv, at for det Beløb kan man ikke komme ret langt. I Virkeligheden indeholder det Beløb, der er opført paa Finansloven til de forskellige Foreninger, der tage sig af Enker og faderløse Børn, kun en Anerkendelse fra Statens Side. Det er en Slags Honnør, Staten yder de forskellige Institutioner. Men om Staten bevilgede disse Beløb eller ej, det vilde ikke gøre fra eller til. Hvis der skal være Tale om enten helt eller delvis at løse dette Spørgsmaal, vil det dreje sig om anderledes betydelige Summer.

Det er mit Partis Opfattelse, at vi snarest bør skride til en omfattende og gennemgribende Løsning af denne Sag, derved at vi fastslaa som et Princip i Statslovgivningen, for hvilket Princip dette Forslag er et Udtryk, at det er Statens Pligt at træde til, naar en Forsørger er død og Enken sidder tilbage med ukonfirmerede Børn, at Staten bør gøre det baade af humane, økonomiske og fornuftmæssige Grunde. Hvilken trang Vej er det ikke for en Enke, naar hun nu søger Hjælp udenfor det offentlige Fattigvæsen — og det maa jo siges til Ære for de Hundredtusinder af fattige Enker, der findes her i Landet, at de fleste af dem søge ikke Fattigvæsenet. De søge at klare sig udenom Fattigvæsenet. Saadan har det ikke været i ældre Tid, men heldigvis er fra Aar til Aar Æresfølelsen stegen hos de fattige her i Landet. Men hvilken trang Vej er det ikke, saadan en Enke har at gaa, naar hun er tvungen til at søge Hjælp hos en eller anden af disse velgørende Institutioner og kommer forsynet med et Arsenal af Anbefalinger fra Præst, fra Dommer, fra Læge, fra bekendte! Efter meget Besvær har hun faaet disse Anbefalinger. Mange Gange har hun maattet løbe flere Gange for at faa en Anbefaling, der siger, at hun er en hæderlig, stræbsom og flittig Enke, som sidder tilbage med en hel Flok uforsørgede Børn. Nu faar hun det Skema, som udleveres fra disse Foreninger. Hun udfylder dette Skema, eller maaske faar hun en anden til at gøre det, fordi hun ikke forstaar Spørgsmaalene. Det koster hende maaske

mange Dages Arbejde at faa dette Skema udfyldt og indsendt, og det Femøres Frimærke, hun skal bruge for at faa sin Ansøgning indsendt, er for hende en hel Kapital. Saa gaar hun og venter i Spænding. Det kan ikke være andet, siger hun til sig selv, end at hun maa faa Hjælp. Ingen kan trænge mere end hun. Sidder hun ikke med fem Børn? Har hun ikke altid klaret sig hæderligt uden at søge Hjælp hos andre? Holder hun ikke sine Børn pæne og rene? Har hun ikke mange Gange kæmpet og kæmpet i det uendelige for at skaffe blot det nødvendige Fodtøj til Børnene? Der er ingen Tvivl, siger hun til sig selv, dig maa de hjælpe. Nu er Ansøgningen indsendt, hun venter, og saa kommer Svaret — det er et Afslag! Det er i de 98 af de 100 Tilfælde et Afslag fra disse Foreninger, og disse Foreningers Bestyrelser erkende selv, at de, som de give Afslag, ere lige saa værdige til at komme i Betragtning som de, der faa Meddelelse om, at man har tilsagt dem en Understøttelse af 25, 50, 75 eller 100 Kr. Det er en ny Skuffelse. Det er Skuffelse føjet til Savn, Skuffelse føjet til Fattigdom. Jeg beder Dem overtænke, hvordan der ser ud i et saadant Hjem, den Dag Budskabet kommer. For Børnene vide ogsaa Besked. De vide, deres Moder har indsendt dette Andragende, for alle hendes Tanker og alle hendes Samtaler have i de sidste Uger drejet sig alene om dette. Og nu er Brevet kommet, det skæbnesvangre Brev. De kunne se, at deres Moder er trist. Og de spørge, hvad der er i Vejen, men hun fortæller det ikke. Hun behøver heller ikke at svare, for de kunne se paa hende, at det er et Afslag.

Nu beder jeg ærede Medlemmer erindre, at rundt omkring i Tusinder af Hjem, er det ikke alene Moderen, der kæmper og arbejder, men det er Børnene med. I mangfoldige Tilfælde er det Børnene, der maa arbejde. For med den ringe Løn, Arbejdskvinder faa for deres Arbejde, med det Slid, der er for saadan en Kvinde, naar hun baade skal holde sit Hjem rent og pænt og arbejde, gaar det saaledes, at Tusinder af Kvinder i Løbet af nogle Aar miste Evnen til at arbejde, og saa maa Børnene tage fat. Der er talt om Ansvarsfølelsen i Anledning af en Sag af beslægtet Natur; der er sagt, at den mangler, eller at den skulde skærpes. Hvis de, der raabe paa Ansvarsfølelse, stod overfor disse Enker i disse Tusinder af Hjem, hvorom der her er Tale, saa vilde de ikke lukke Munden op derom; for disse Enker